

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X

proti

- žalovaným:
1. **Okresní státní zastupitelství v Liberci**
sídlem U Soudu 345/1, Liberec
 2. **Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci**
sídlem Pelhřimovská 541/16, Liberec
 3. **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého**
sídlem nám. Dr. E. Beneše 584/24, Liberec
 4. **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje,**
Územní odbor Liberec, Obvodní oddělení Policie ČR Hejnice
sídlem Lázeňská 381, Hejnice
 5. **Vrchní státní zastupitelství v Praze**
sídlem nám. Hrdinů 1300/11, Praha 4
 6. **Nejvyšší státní zastupitelství**
sídlem Jezuitská 4, Brno

o žalobě proti nečinnosti žalovaných

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou výslovně podanou podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce u zdejšího krajského správního soudu domáhal ochrany proti nečinnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

shora označených žalovaných. Současně s žalobou podal žalobce návrh na vydání předběžného opatření dle § 38 s. ř. s.

2. Nečinnost žalovaných má podle tvrzení žalobce spočívat v tom, že žalovaní systematicky zanedbávají své povinnosti, které nevykonávají v přiměřené lhůtě, porušují práva poškozeného a ohrožují bezpečnost osob a národní bezpečnostní zájmy. Postup žalovaných je podle žalobce charakterizovaný bagatelizací, průtahy, ignorací, odmítáním přidělení věci kompetentnímu útvaru a dehonestujícím zneužitím psychologického posudku. Je proto v rozporu s právem žalobce na účinný prostředek nápravy podle čl. 13 ECHR, čl. 7 odst. 1, čl. 10 odst. 1 a čl. 32 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Nečinnost rovněž porušuje mezinárodní závazky ČR podle čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU.
3. Žalobce rozvedl, že kvalifikovaná nečinnost žalovaných spočívá v systematickém nevykonání povinností podle § 174 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, § 12d zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, a dalších předpisů v trestním řízení pod sp. zn. KRPL-43381/TČ-2025-180512. Tvrzená nečinnost brání vyšetření závažné trestné činnosti (pokus o vraždu, kybernetické útoky, odposlechy), která bezprostředně ohrožuje život a zdraví žalobce, těhotné svědkyně a nenarozeného dítěte. Bylo ignorováno trestní oznámení žalobce, nebyla provedena forenzní analýza, trestní věc řeší nekvalifikované obvodní oddělení policie, které záležitost bagatelizuje. Krajské ředitelství policie Libereckého kraje odložilo forenzní analýzu, což nenapravilo Okresní státní zastupitelství v Liberci. Na žalobcovy opakované podněty k nápravě reagovalo Nejvyšší státní zastupitelství formálně a postoupilo věc k dohledu Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem. Prodlení orgánů pak podle žalobce zvyšuje pravděpodobnost poškození důkazů a vystavuje žalobce, svědkyni a nenarozené dítě riziku napadení. Žalobce zmiňoval pokus o jeho fyzickou likvidaci a pokračující kybernetické útoky.
4. V obsáhlém petitu žaloby žalobce uvedl, jaké konkrétní úkony má soud jednotlivým žalovaným uložit provést, mj. jaké důkazy mají žalovaní provést (např. forenzní analýzu určitých telekomunikačních a elektronických zařízení, ustanovení soudního znalce v oboru kybernetické bezpečnosti a digitálního forenzního odborníka), jaký dozor mají jednotlivé orgány vykonávat při plnění těchto úkonů a rovněž požadoval, aby byl výkon požadovaných úkonů podroben pravidelnému dohledu soudu. Svůj návrh žalobce ukončil požadavkem, aby soud žalovaným uložil učinit veškeré úkony nezbytné k zajištění života a zdraví žalobce a svědkyně, k zabránění ztráty důkazů a k zamezení dalšího zneužívání telekomunikačních sítí vůči žalobci, svědkyni a dalším osobám.
5. Podstatou podané žaloby je požadavek žalobce na ochranu proti nečinnosti shora označených žalovaných při prověřování žalobcova trestního oznámení v rámci postupu v trestní věci vedené pod sp. zn. KRPL-43381/TČ-2025-180512 a rovněž při výkonu dozorové činnosti nad postupem policie a dohledové činnosti prováděné jednotlivými stupni státního zastupitelství.
6. V návaznosti na právě uvedené se soud zabýval otázkou, zda jsou ve věci splněny podmínky řízení. V první řadě musel posoudit, zda má v souladu s § 2 a § 4 s. ř. s. pravomoc nečinnostní správní žalobu projednat a rozhodnout o ní.
7. Ve vztahu k pravomoci soudů ve správním soudnictví přezkoumávat úkony orgánů činných v trestním řízení, Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v usnesení ze dne 21. 8. 2003, č. j. Na 579/2003-10, konstatoval, že „ze soudního řádu správního ani z žádného jiného zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

nevyplyvá, že by [...] byla založena jakákoli kompetence rozhodovat ve věci samé v soudně trestních věcech [...]. Stejně tak ale není v pravomoci [...] přezkoumávat postup orgánů činných v trestním řízení, ani prošetřovat a vyřizovat stížnosti na tvrzený nesprávný postup správního orgánu. Soud na sebe nemůže vztáhnout pravomoci kontrolní nebo dozorčí, protože mu je zákon nesvěřil. „Prošetření případu“ a zjednání nápravy jinou formou, než kterou by připouštěl zákon, tedy správnímu soudu nepřísluší.“

8. Obdobně NSS v rozsudku ze dne 27. 10. 2005, č. j. 6 As 58/2004-45, Sb. NSS č. 1407/2007, konstatoval ve vztahu k přezkumu rozhodnutí státního zástupce: „[r]ozhodnutí státního zástupce o zamítnutí stížnosti proti usnesení policejního orgánu o odložení trestního oznámení není rozhodnutím správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) a § 65 odst. 1 soudního řádu správního.“ (rozhodnutí NSS dostupná na www.nssoud.cz).
9. Rovněž ve vztahu k zásahové žalobě NSS dovodil, že „[n]ezákonným „zásahem“ ve smyslu § 82 s. ř. s. nemůže být úkon policejního orgánu při výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Aps 2/2004-69, Sb. NSS č. 623/2005). V návaznosti na tato rozhodnutí NSS v rozsudku ze dne 18. 2. 2010, č. j. 7 Aps 1/2010-53, shrnul, že „[j]akkoliv [na základě výše citované judikatury] nelze učinit závěr, že je jakékoliv rozhodnutí Policie České republiky, resp. jakýkoliv postup či nečinnost Policie České republiky, vyňato z přezkumu soudů ve správním soudnictví, lze uzavřít, že je tomu tak v případech, kdy se Policie České republiky nachází v pozici orgánu činného v trestním řízení.“
10. Uvedené závěry lze nepochybně vztáhnout i na možnost přezkumu dozorové činnosti státního zástupce v rámci trestního řízení. Není tedy v pravomoci soudů ve správním soudnictví přezkoumávat rozhodování či jakýkoliv jiný postup, včetně nečinnosti, státního zástupce v rámci určitého stupně státního zastupitelství při výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení.
11. Pokud jde o dohledovou činnost státního zastupitelství v rámci soustavy, Městský soud v Praze v usnesení ze dne 27. 11. 2017, č. j. 46 A 155/2017-19, dovodil, že ani tato činnost nepodléhá přezkumu ze strany správních soudů. Konkrétně konstatoval: „[ž]alovaný nepostupoval podle trestního řádu, tedy jako orgán činný v trestním řízení, ale podle zákona o státním zastupitelství. Státní zastupitelství jako celek ostatně není orgánem činným v trestním řízení, neboť tím je zásadně konkrétní státní zástupce (srov. § 12 odst. 1 trestního řádu). Žalovaný konkrétně postupoval podle § 12c a násl. zákona o státním zastupitelství, neboť podání žalobce posoudil jako podnět k výkonu dohledu. Podle § 12c zákona o státním zastupitelství je dohled „výkonem oprávnění stanovených tímto zákonem k zajištění řídicích a kontrolních vztahů mezi různými stupni státních zastupitelství a uvnitř jednotlivých státních zastupitelství při výkonu působnosti státního zastupitelství.“ Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství do působnosti státního zastupitelství spadá mj. i plnění funkce orgánu veřejné žaloby v trestním řízení a dalších úkolů vyplývajících z trestního řádu. Tuto působnost vykonává státní zastupitelství prostřednictvím státních zástupců (srov. § 1 odst. 2 a § 3 odst. 1 zákona o státním zastupitelství), kteří při jejím výkonu vystupují jako orgány činné v trestním řízení. Dohled vyššího státního zastupitelství nad nižším státním zastupitelstvím, pokud jde o působnost podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství, je tak fakticky dohledem nad postupem konkrétních státních zástupců v trestním řízení.“ ... Vyšší státní zastupitelství totiž při výkonu dohledu nad působností nižšího státního zastupitelství podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství nevykonává veřejnou správu a nevystupuje jako správní orgán [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].“ Městský soud v závěru dodal, že „[r]ozhodná je totiž skutečnost, že činnost státního

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

zástupce, jíž se stížnost či dohled týkaly, nevybočila z rámce trestního, resp. přípravného řízení (srov. obdobně body 26 – 29 rozsudku NSS ze dne 22. 2. 2017, č. j. 8 As 224/2016 – 49, publ. pod č. 3550/2017 Sb. NSS). Hodnocení takové činnosti ze strany státního zastupitelství, ať již procesní formou dohledu (zaměřenou na zákonnost postupu státního zástupce) nebo stížnosti (zaměřenou na průtahy v trestním řízení či nevhodné chování státního zástupce), nemůže být výkonem veřejné správy a soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc tuto činnost nebo její hodnocení dále přezkoumávat.“

12. Shora citované závěry lze plně aplikovat i v žalobcově případě. V posuzované věci, jak již soud konstatoval, spatřuje žalobce nečinnost žalovaných orgánů činných v trestním řízení, ať již příslušného obvodního oddělení či krajského ředitelství policie, v postupu při prověřování žalobcova trestního oznámení a zajišťování a provádění důkazů v trestní věci vedené pod shora specifikovanou sp. zn. podle trestního řádu. Nečinnost krajského, vrchního a Nejvyššího státního zastupitelství pak v liknavém či formálním postupu při dozorové činnosti výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení, resp. v dohledovém postupu v rámci soustavy státního zastupitelství. Žádnou z tvrzených nečinností nelze považovat za nečinnost při výkonu veřejné správy, žalovaní při žalobcem popisovaných postupech nevystupují jako správní orgány v rámci veřejné správy. Není tak v pravomoci správního soudu vymezené v § 2, § 4 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobci poskytnout ochranu proti nečinnosti žalovaných policejních orgánů činných v trestním řízení či jednotlivých stupňů státních zastupitelství, resp. jejich státních zástupců.
13. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, které spočívají v nedostatku pravomoci soudu.
14. Protože nebyly dány podmínky pro projednání žaloby, nemohl soud rozhodovat ani o návrhu na vydání předběžného opatření ve smyslu § 38 s. ř. s.
15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 13. října 2025

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.